

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200195
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620200195.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, vo veci starostlivosti o maloletú F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z., dieťa matky R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. X/XXX, Z., XXX XX Y. a otca V. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. J.A. F. XX/XXXX, XXX XX Z., o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Z. na uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 6P/4/2020-289 zo dňa 22. júna 2020 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o uložení rodičom aj maloletej výchovného opatrenia - povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu na K. Z. za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, akceptovania druhého rodiča a zlepšenia vzťahov medzi matkou a maloletou v trvaní šesť mesiacov odo dňa začatia výkonu výchovného opatrenia (IV. výrok) a vo výroku o trovách konania (V. výrok) p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 22. júna 2020 uložil maloletej F. H., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie - napomenutie tak, že napomína maloletú, aby prejavovala svojim rodičom a starým rodičom primeranú úctu, rešpektovala ich, podieľala sa osobnou pomocou na potrebách rodiny, plnila si svoje vzdelávacie povinnosti a rešpektovala pedagógov a iné authority (I. výrok), otcovi maloletej F., V. H., nar. XX.XX.XXXX uložil výchovné opatrenie - napomenutie, aby sa dôsledne staral o výchovu maloletej F. a na jej výchovu používal primerané výchovné prostriedky (II. výrok). Nad výchovou maloletej F., nar. XX.XX.XXXX určil výchovné opatrenie - dohľad, ktoré sa bude vykonávať v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a B. M.R.Y. so sídlom P. M. XXXX/X, Z. po dobu 12 mesiacov od právoplatnosti uznesenia s tým, že uložil povinnosť úradu práce predkladať správy každé dva mesiace (III. výrok). Rodičom a maloletej nariadil výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktoré sa bude vykonávať na Referáte poradensko-psychologických služieb Z. za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, akceptovania druhého rodiča a zlepšenia vzťahov medzi matkou a maloletou v trvaní šesť mesiacov odo dňa začatia výkonu výchovného opatrenia (IV. výrok). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (V. výrok). Okresný súd vychádzal z návrhu predloženého dňa 14.01.2020 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z. na uloženie výchovného opatrenia - pobytu v zariadení na zabezpečenie odbornej pomoci maloletej, ktorá bola na základe dohody rodičov rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/27/2019-68 zo dňa 26.06.2019 zverená do osobnej starostlivosti otca, keď matke bola uložená vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu a styk s maloletou upravený nebol. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania vypočutím otca, matky, svedkov A. Y. H. a C. H. výpoveďou maloletej F., správou z prešetrenia pomerov v domácnostiach otca aj matky, zabezpečením správ zo B. V. F. a ZŠ H. Y. Z., oznámením M. J. v Z. konštatoval, že neumiestnil maloletú do diagnostického centra, pretože jej

zistené problémy (dlhodobé neplnenie školských povinností, zhoršenie školského prospechu, vulgárne a drzé správanie k rodičom, starým rodičom, pedagógom) možno riešiť aj menej intenzívnym zásahom ako je odňatie maloletej zo starostlivosti otca. Okresný súd tak vytvoril priestor, aby sa maloletá snažila zlepšiť svoje správanie a postoj k výučbe sama a aby si uvedomila, že ak nedôjde k zlepšeniu, hrozí jej radikálnejší postup v podobe jej umiestnenia v diagnostickom centre. Prihliadal na to, že maloletej doposiaľ žiadne iné výchovné opatrenie uložené nebolo.

1.1 Vychádzajúc z § 37 ods. 1-3, 5-8 Zákona o rodine okresný súd zistil, že rodičia maloletej nedokážu medzi sebou komunikovať, čo oni sami potvrdili. Nedvíhajú si telefóny, sporadicky komunikujú cez sms. Ani jeden z rodičov nemá snahu o nápravu vzájomnej komunikácie medzi sebou, čo vyúsťuje k rôznym roztržkám, neriešia spoločne situáciu ohľadne maloletej. Každý z nich má rozdielne názory na riešenie situácie, ani jeden z nich nerešpektuje rolu druhého rodiča. Práve takýmto nepriateľským správaním voči sebe rozbiť aj vzťah s maloletou, z čoho pramení väčšina ich problémov. Obaja rodičia by mali preklenúť svoj nenávisťný postoj voči druhému a uvedomiť si, že majú spolu maloletú dcéru, ktorá je od nich závislá a potrebuje ich pomoc. Aj po rozchode sú predovšetkým rodičmi, čo by si mali uvedomiť a povzniesť sa nad nevráživosťou, ktorú medzi sebou majú. Obaja si musia uvedomiť, že ich vzájomným pričinením sa maloletá dostala do psychických problémov, pre ktoré musí navštevovať psychologičku. Pokiaľ chcú ako zodpovední rodičia pomôcť maloletej a konať v jej záujme, musia sa naučiť rešpektovať jeden druhého. Práve prostredníctvom odbornej pomoci by sa rodičia mali naučiť medzi sebou komunikovať a začať si uvedomovať dôležitosť rodičovského postavenia druhého rodiča a jeho rešpektovania. Je dôležité, aby si matka uvedomila, že otec je takisto rodič, má svoje názory, svoje rodičovské práva, aby matka nepresadzovala len svoje názory mysliac si, že jej postoje a jej spôsoby riešenia sú pre maloletú najlepšie. Matka by mala zmeniť vzťah k maloletej, pokiaľ ju chce získať späť do svojej osobnej starostlivosti. Aj maloletá musí dodržiavať určité pravidlá a plniť si svoje povinnosti, na strane druhej je potrebné s ňou komunikovať aj ohľadom bežných vecí, vypočuť si jej názor a niekedy aj poradiť, čo podľa maloletej vo vzťahu s matkou chýba. Je pochopiteľné, že matka chce, aby maloletá mala dobré výsledky v škole, aby sa vedela správať, je však potrebné zo strany matky možno prehodnotiť spôsob, s akým chce dosiahnuť túto zmenu, neznevažovať postavenie otca ako rodiča a vykonávať dohľad nad maloletou primeraným spôsobom. Maloletá je v pubertálnom veku, kedy akékoľvek názory rodičov narážajú na odpor. Táto situácia nemôže byť riešená neustálym konfrontovaním maloletej a jej kontrolovaním, bolo by vhodné túto situáciu prekonzultovať spolu s druhým rodičom, čo sa v súčasnosti nedeje, aby boli nastavené spôsoby komunikácie a spôsoby nápravy maloletej zo strany oboch rodičov rovnakým spôsobom, aby boli nastavené rovnaké hodnoty pre maloletú oboma rodičmi a nedošlo k znevažovaniu jedného z nich. Práve odborné poradenstvo pomôže rodičom aj maloletej napraviť vzájomné vzťahy a doceliť, aby v budúcnosti nebol ohrozený záujem maloletej pre neustále roztržky medzi rodičmi a roztržky medzi matkou a maloletou, ktoré naopak vedú k negatívnym psychickým vplyvom na maloletú a spôsobujú u nej odmietanie matky.

1.2 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

2. Proti IV. výroku uznesenia súdu prvej inštancie proti podala v zákonnej lehote matka odvolanie. V jeho odôvodnení uviedla, že vo vyjadrení k pojednávaniu, ktoré sa uskutočnilo 22.06.2020 sudkyňu na predložení listinných dôkazoch oboznámila, že vo výchove maloletej počas zverenia do jej starostlivosti nezlyhala; poukázala na diametrálnu odlišnosť životných hodnôt a priorit otca a matky maloletej. Uviedla tiež, že v súčasnej situácii, za ktorú je plne zodpovedný otec dieťaťa, nie je zo strany matky možné nájsť akýkoľvek kompromis vo výchove maloletej, ktorý by matka tolerovala. Matka odmieta popustiť zo svojich priorit, pretože by to bolo v rozpore s jej svedomím a zasahovalo by to do výchovy jej dvoch detí. Odmieta tolerovať pochybenia jedného dieťaťa na úkor druhého, poľaviť v prioritách jedného dieťaťa na úkor druhého. Za svoje výchovné priority označila vedenie detí k slušnosti, váženiu si rodičov a starších ľudí, k vzdelaniu a následnému uplatneniu sa v živote na základe ich potenciálu, v nedeňonostovaní svojho tela tetovaním, piercingom neadekvátnym ich veku. Nesúhlasí s využívaním sociálnych sietí deťmi, manipulujúcich ich psychiku. Odmieta trávenie voľného času deťmi v nákupných centrách s rôznymi nespoľahlivými ľuďmi, ich prespávanie v cudzích rodinách, korupciu páchanú na deťoch a citové vydieranie na základe fyzických útokov a následného kupovania darčiekov na zahľadanie svojej viny v pochybení tak, ako to urobil otec maloletej. Odmieta a nebude podporovať otca maloletej a jeho rodinu v zanedbávaní mravnej výchovy, v neplnení si jeho rodičovských povinností. Odmieta akékoľvek podrobenie sa odbornému poradenstvu, ktoré má vykonávať K. za účelom zlepšenia

komunikácie medzi rodičmi, akceptovania druhého rodiča a zlepšenia vzťahu medzi matkou a maloletou. Na základe jej listinných dôkazov zlyhal vo výchove maloletej otec. Matka odmieta niesť zodpovednosť za prípadné ďalšie komplikácie v živote maloletej, ktoré vyplývajú z opätovného zlyhania rodičovských povinností jej otca.

2.1 V ďalšej časti odvolania matka uviedla, že žiada, aby bol spis pridelený sudkyňi, ktorá má plné kompetencie a je zároveň matkou, nesúhlasí, aby v prípade ďalej pokračovala sudkyňa E.. E. D., ktorá je podľa názoru matky voči matke zaujatá. Počas pojednávania útočila na osobu matky, do zápisnice neuviedla všetky skutočnosti, nedala matke možnosť zareagovať na obvinenia otca na jej osobu. Sudkyňa osobu matky a starostlivosť o maloletú hodnotila len z vyfabulovaných vyjadrení otca maloletej, ktoré sú v priamom rozpore s matkou predloženými listinnými dôkazmi. Svedčia o tom knihy „života“ a fotoknihy, ktoré maloletej vedie od jej narodenia, kde sú zaznamenané všetky jej úspechy, diplomy, vstupenky na rôzne podujatia, záznamy o výletoch a životné udalosti súvisiace s jej pobytom v starostlivosti matky. Tieto skutočnosti nie sú v súlade s výpoveďou maloletej na súde.

2.2 Matka v odvolaní ďalej uviedla, že žiada, aby v prípade nepokračovala sudkyňa E.. F. D., ktorá svojím rozhodnutím v plnej miere nesie zodpovednosť za skutočnosť, ktorá súvisí so stavom maloletej. Nebrala do úvahy matkou doložené dôkazy a bez písomnej žiadosti otca o zmenu starostlivosti maloletú zverila do jeho výchovy.

3. Kolízny opatrovník maloletej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych vyjadreniach. Otec sa k odvolaniu matky nevyjadril (§ 373 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že s jeho vyjadrením a vyjadrením v odôvodnení bodu č. 3 a č. 14 uznesenia sp. zn. 6P/4/2020 zo dňa 22.06.2020 súhlasí. Kolízny opatrovník vo vyjadrení z 27.08.2020 uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych vyjadreniach v konaní a k vyjadreniu matky nemá potrebu sa vyjadriť.

4. Viac vyjadrení v odvolacom konaní nebolo podaných (§ 374 Civilného sporového poriadku).

5. Na základe odvolania podaného včas účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „C.s.p.“), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 C.s.p. a § 59 ods. 1 C.m.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie (§ 65, § 66 C.m.p.) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 177 ods. 2 písm. c)) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto odvolaním matky (ďalej aj „odvolateľka“) napadnutý IV. výrok a závislý výrok o trovách konania (V. výrok) uznesenia okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 v spojení s § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami odvolateľky v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v prvej časti odvolania matka prejavila neochotu podrobiť sa odbornému poradenstvu, ktoré má vykonávať K... Opisuje svoje výchovné priority a tvrdí, že vo výchove maloletej zlyhal jej otec. Ani jeden z dôvodov uvedených v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie na odôvodnenie IV. výroku uznesenia (bod 40) matka v odvolaní nepoprela. Z obsahu odôvodnenia okresného súdu, na ktoré odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.) vyplynulo, že súd prvej inštancie jasne vysvetlil cieľ, ktorý má byť výchovným opatrením dosiahnutý, a to je zlepšenie vzájomnej komunikácie rodičov, spoločné riešenie situácie ohľadom ich spoločného dieťaťa a rešpektovanie roly druhého rodiča pri dcérinej výchove. V odvolaní matka nedostatok komunikácie rodičov, ich nevraživosť a nerešpektovanie roly druhého rodiča pri výchove nepoprela. Zmyslom uloženého odborného poradenstva nie je zmena hodnotového rebríčka rodiča ani cieľov, ktoré sleduje jeho výchova. Zmyslom výchovného opatrenia je v podstate nájdenie kompromisu medzi rodičmi v záujme čo najlepšieho zvládnutia výchovy maloletej F., za ktorú sú a budú zodpovední obidvaja rodičia v rovnakej miere. Z postojov obidvoch rodičov vyplýva, že z mal. F. chcú vychovať slušného a zodpovedného človeka, no rozdiel medzi rodičmi je v spôsoboch a metódach, ktorými chcú tento cieľ dosiahnuť. Aj na nájdenie správneho spôsobu a vedenia maloletej F. rodičmi je potrebné odborné poradenstvo. Ani jeden rodič nesmie voči druhému rodičovi svojho dieťaťa vystupovať

nepriateľsky, obviňovať ho z výchovných zlyhaní a neúspechov spoločnej dcéry. Rodičia musia „ľahať za jeden povraz“ a hľadať to, čo ich pri výchove maloletej F. spája, nie čo ich rozdeľuje. Útočiť na druhého rodiča a vyťahovať jeho výchovné zlyhania bez zjednania akejkoľvek nápravy je neefektívne a maloletej F. určite nepomôže. Primárnym je najlepší záujem mal. F., ktorá nesie genóm svojej matky aj svojho otca, preto je dôležité, aby sa odbornému poradenstvu podrobila aj ona. Dôležité je poznamenať, že rodičia doteraz svoje protikladné postoje voči sebe navzájom nedokázali bez pomoci odborníkov zvládnuť. Po uplynutí obdobia, na ktoré bolo výchovné opatrenie uložené, okresný súd vyhodnotí jeho účinnosť na základe správy doručenej špecializovaným zariadením. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení. V krajnom prípade, ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok (ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, prípade oboch rodičov) súd môže využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností, v krajnom prípade maloletej F. odňať z jej doterajšieho výchovného prostredia.

7. V ďalšej časti odvolania matka požiadala o pridelenie spisu sudkyňi, ktorá „má plné kompetencie a je zároveň matkou“ vysloviac, že konajúca sudkyňa je podľa jej názoru voči matke zaujatá. Keďže v civilnom mimosporovom konaní sa v zmysle § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku použijú aj ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, v prípade uplatnenia námietky zaujatosti stranou sporu/účastníkom konania je potrebné postupovať podľa § 52 Civilného sporového poriadku, ktorý v odseku druhom upravuje náležitosti námietky zaujatosti (proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie jej tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť). Na podanie, ktoré nespĺňa tieto náležitosti súd neprihliada. Dôležité je, že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Odvolací súd postupoval podľa tejto právnej úpravy. Námietka zaujatosti vznesená v odvolaní matkou maloletej nespĺňa zákonné náležitosti. Potrebné je tiež poznamenať, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 C.s.p.). Matka vo vznesenej námietke argumentuje aj okolnosťami, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudkyne.

8. Pokiaľ ide o návrh matky, aby v konaní nepokračovala sudkyňa F. D., odvolací súd udáva, že takáto sudkyňa na Okresnom súde Lučenec nepôsobí. Na Okresnom súde Lučenec pôsobila sudkyňa E. F. D.. Táto sudkyňa však vec starostlivosti o maloletetú F. H., o ktorej rozhoduje aktuálne odvolací súd, neprejednáva.

9. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľka netvrdila, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (V. výrok). Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a po zistení jeho vecnej správnosti aj súladu s právnou úpravou ho potvrdil.

10. Základom pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania je ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a § 57 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. V odvolacom konaní návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania podaný nebol a Civilný mimosporový poriadok neustanovuje inak, preto odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.). Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).